

Teatrul Dramatic din Plovdiv

Un recital de regie

■ TU, CARE EȘTI ÎN INIMA MEA

de Bistra Jecikova

■ DOI TINERI DIN VERONA

de Shakespeare

Pentru a treia oară în ospetie pe scena Naționalului craiovean, în cadrul unei frumoase tradiții de prietenie artistică, Teatrul Dramatic din Plovdiv, instituție cu vechi renume în Bulgaria, a prezentat două spectacole: *Tu, care ești în inima mea* de Bistra Jecikova și *Doi tineri din Verona* de Shakespeare. Într-o anumită măsură, turneul a însemnat și un micorecital de regie: semnatarul concepției scenice a ambelor spectacole este Limben Grois, valoros regizor bulgar din generația (mea) tinăra.

Abordind o specie destul de dificilă, aceea a portretului-evocare, debutanta în dramaturgie Bistra Jecikova s-a oprit asupra figurii lălianei Dimitrova, tinăra luptătoare antifascistă, personalitate trecută din istorie în legendă. Piesa (premiată la Festivalul național de dramaturgie pentru tineret de la Plovdiv) ne prezintă momente semnificative din biografia eroinei, într-o împletire de patos revoluționar și fior poetic, contrapunctată de fragmente epic-documentare, rostite de un

comentator. Trebuind să condenseze multe evenimente într-un scurt interval de timp, regizorul a executat operația de transpunere scenică cu o mână delicată, dar fermă, ajutat de sensibilă și inteligentă interpretă Ani Petrova (Lăliana). Spectacolul, evitând didacticismul, dar păstrând caracterul educativ al textului, e influențat de stilul brechtian, în locul songurilor rostindu-se trei poeme de Hristo Botev. Metaforele scenice sînt coerente și expresive, bazate pe o scenografie simplă și multifuncțională (Veselin Kovacev). Dintr-o merituoasă echipă de interpreți, în majoritate tineri, distribuți, adesea, în mai multe roluri, nel contrastante, reținem pe Nikolai Avramov, Petria Balakeieva, Dinco Dimov, Vasil Tonev, Maia Ostoiți.

Allăm că, prin *Doi tineri din Verona*, atît teatrul, cît și regizorul rămîn credincioși unei preocupări și, chiar, unei pasiuni: Shakespeare, întrebat de ce a ales acest text — contestat de unii exegeți ca „xlăstar” al marelui Will — regizorul și-a explicat opțiunea, afirmînd că piesa face parte integrantă din „monolitul shakespearean”, prevestind, prin unele motive, epulodererele de mai tîrziu. Am zice că textul poate prezenta anumite tentații pentru un regizor, tocmai printr-o oarecare „neîmplinire”, vizibilă la nivelul compoziției și al caracterelor, situație ce face posibilă, mai mult decît în alte cazuri, „împlinirea” în și prin spectacol — concretizată, în cazul de față, între altele, prin adăugarea unui prolog-pledoarie pentru... „sana sau corpore sano”! Reprezentația e fluentă, colorată, iar în final strecoară o notă de anărăcinne, o picătură de tristețe — vizuine, dacă nu inedită, oricum plauzibilă și, ceea ce e mai important, validată scenic. Asistăm, deci, într-un cadru scenografic (Dobromir Petrov) eteroclit, dar funcțional, al cărui pivot îl constituie un stadion în miniatură, la evoluția unor actori compleți, care recită în timp ce-și pasează mingea, sar coarda sau aleargă; actori cu resurse fizice, vocale și interpretative antrenate, formînd o adevărată *echipă*, perfect sincronizată. Nu-i vom putea aminti, din păcate, decît pe cîțiva: Iavor Milusev (Valentin), Marius Donkin (Proteus), Gheorghî Vasiliev (un excelent Launce), Boncio Urumov (ducele Milanulii), Svetana Maneva (Iulia), Roșița Rîșeva (Silvia).

Turneul Teatrului din Plovdiv confirmă utilitatea acestor schimburi culturale, contribuind firesc la buna cunoaștere a teatrului prietenilor de peste Dunăre.

Alice Georgescu